

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceanong Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Apatnapu't Tatlo

Jeff Pippenger
2026-02-09

Bilang Apatnapu't Tatlo

Ang bilang na “81” ay isang sagisag ng walumpung paring-tao na kasama ang Dibinong Dakilang Saserdote, at sa bilang na ito natin matatagpuan ang Miller’s Dream sa aklat na Early Writings. Sa Apocalipsis “81” nasusumpungan natin na kapag inalis ang pinakahuling tatak, may katahimikan sa langit sa loob ng kalahating oras. Sinasabi ng Habakuk 2:20 na ang buong lupa ay dapat tumahimik kapag ang Panginoon ay nasa Kanyang banal na templo.

At nang buksan niya ang ikapitong tatak, nagkaroon ng katahimikan sa langit na tumagal ng humigit-kumulang kalahating oras. Apocalipsis 8:1.

Ang pag-alis ng ikapitong tatak ay nagaganap sa loob ng tatlung araw, sapagkat ito ang pangwakas na tatak. Noong Disyembre 31, 2023, nagsimulang sumailalim sa proseso ng pagkabuhay na mag-uli ang mga buto ni Ezekiel. Pagkatapos ay nagsimulang magturo si Cristo sa loob ng apatnapung araw. Ang petsang iyon ang nagtakda ng katapusan ng 1,260 araw mula sa pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020, at ipinabatid sa atin ni Juan sa Apocalipsis labing-isa na dapat nating sukatin ang templo, ngunit huwag isama ang looban. Ang looban ay nagwawakas sa katapusan ng pagkakapangalat, sapagkat ipinabatid sa atin ni Juan na ang 1,260 ay ibinigay sa mga Hentil na siyang looban. Sa pagsukat, hindi dapat isama ang kasaysayang iyon.

Nang magising si Miller at makita niya ang lalaking may pambursta ng dumi, walang laman ang silid; at habang itinataas niya ang kanyang tinig, si Miller ay nasa ilang pa rin. Mula sa kasaysayan ng pagkabuhay na mag-uli hanggang bago pa ang Batas ng Linggo, binabangon ni Cristo ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, gaya ng ginawa Niya sa apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844.

Kapag Siya’y nagsisimulang magturo, Siya’y gumagawa sa Kanyang templo, lalo na sa loob ng tatlung araw. Pagkatapos ay tumatahimik ang mga anghel sa loob ng tatlung minuto, habang tinuturuan Niya ang Kanyang mga saserdote, na tatlong daang mangangaral na Millerite, o ang Kanyang hukbo ng tatlong daan ni Gideon, o habang inilalathala Niya ang tatlong daang tsart na 1843; at ginagawa Niya ang lahat ng ito sa loob ng tatlung araw mula sa katapusan ng tinapay na walang lebadura hanggang sa mensahe ng mga trumpeta. Winawalis Niya ang sahig ng silid ni Miller, ngunit sahig Niya iyon, kaya’t ang silid ni Miller ay Kanyang templo. Tinatapos Niya ang gawaing pagpapawi, alinman sa mga kasalanan o sa mga pangalan ng mga tinawag bilang mga kandidato upang mapasama sa isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ang mensahe ng pakakak na dumarating limang araw bago ang pag-akyat at sampung araw bago ang paghuhukom ay ang pagsubok na lakmus. Ang nagaganap sa tatlung minutong katahimikan sa langit, o sa tatlung araw ng pagtuturo ni Cristo sa mga saserdote, ay nakabuo na ng dalawang uri kapag itinatatak ang tatak sa panahon ng tatlong yugto ng pakakak, pag-akyat, at paghuhukom. Madaling makita.

Kung umabot ka sa puntong nararapat mong ihudyat ang mensahe ng trumpeta, at tumanggi kang ihudyat ang mensahe—ikaw ay bigo.

Ang tatlong hakbang na “trumpeta, pag-akyat, at paghuhukom” ay bumubuo ng iisang palatandaan na nahahati sa tatlong hakbang, gaya sa pasimula ng kasaysayan, kung saan ang isang palatandaan ay isinakatawan ng “kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli.” Ang tatlong-hakbang na pagsubok sa wakas ay ang pagsubok na litmus na nauuna ng limang araw sa Pentekostal na batas sa Linggo.

Limang araw matapos ang pagkabuhay na mag-uli, sumasapit ang pagwawakas ng Pista ng Tinapay na Walang Lebadura, at minamarkahan ng banal na pagtitipong iyon ang unang at saligang pagsubok ng 2024. Kakainin mo ba ang Tinapay ng Langit o ang tinapay ng makataong pangangatwiran? Dumating ang pagsubok na iyon noong 2024, at matagal na itong isinagisag ng saligang paghihimagsik nina Adan at Eva, ni Nimrod, ni Aaron, ni Jeroboam, ni Korah at ng kaniyang mga rebelde, ng mga Protestante sa kasaysayang Millerita, ng Alfa na paghihimagsik ni John Harvey Kellogg, ng paghihimagsik ng 1888, at, siyempre, ng paghihimagsik ng 9/11. Ang saligang paghihimagsik ni Cain ay naglalahad ng usapin ng paninibugho laban sa iyong kapatid, sa buong hanay ng mga saligang paghihimagsik.

Ang lahat ng mga halimbawa ng saligang paghihimagsik ay paghihimagsik laban sa Diyos, ngunit ang ilan—gaya ng mga manghihimagsik noong 1888 at ng mga manghihimagsik ni Korah—ay kinapapalooban ng katotohanang ang hinirang na mensahero ay bahagi ng pagsubok. Ang pagtanggap sa pagtukoy ni Miller na ang Roma ang siyang nagtatatag ng pangitain sa Daniel 11:14 ay pagtanggap kapwa sa mensahe at sa mensahero. Ang pagsubok ay saligan, sapagkat hindi lamang ang ama, si Miller, ang nagtukoy sa mga mandarambong ng talatang labing-apat bilang Roma, kundi pati ang anak ni Miller.

Limang araw matapos ang pagkabuhay na mag-uli noong Disyembre 31, 2023, ang paghahandang ministryo sa pagtuturo ni Miller ay inako ng Sumunod pagkaraan ni Juan. Sa loob ng tatlung araw, ang natatanging pagtuturo sa mga sumasamba sa templo ay ipagkakaloob ni Cristo nang "mukha-sa-mukha." Ang paghahandang iyon ay upang ihanda ang isang kapariang binubuo ng 80, upang ipahayag ang mensaheng babala ng Kapistahan ng mga Trumpeta.

Ang tatlung araw na paghahandang iyon ay binubuo ng isang saligang unang pagsubok sa pasimula at isang ikalawang pagsubok sa templo sa wakas. Natatapos ang ikalawang pagsubok sa templo bago pa man hipan ang mga trumpeta, at kaya't ang detalyeng ito ay inilarawan sa panaginip ni Miller nang ihulog ni Cristo ang mga hiyas sa kahon. Pagkatapos Niyang gawin ito, saka Niya inaanyayahan si Miller na “pumarito at tingnan.” Mula sa babala ng trumpeta hanggang sa pag-akyat tungo sa paghatol, itinataas ang watawat, na nauuna sa Batas ng Linggo. Ang lahat ng

hiyas ay nasa templo na, bago tawagin si Miller upang “pumarito at tingnan,” at kung kailan itinataas ang dalawang saksi sa mga alapaap, saka sila namamasdan ng kanilang mga kaaway.

Ang kanilang prediksiyon ng isang pag-atake mula sa Islam na nabigo noong 2020 ay uulitin pagkaraang maitama, gaya ng nangyari sa tunay na Midnight Cry ni Snow. Si Miller ay may pag-unawa na tinukoy niya bilang Midnight Cry, ngunit iniwasto ni Samuel Snow ang mensahe ni Miller hinggil sa Midnight Cry; at dahil dito, ang mensahe ng Midnight Cry ni Snow ay tinatawag na “tunay” na mensahe ng Midnight Cry sa kasaysayang Millerita. Ang mensahe ng Midnight Cry ay isang mensaheng naiwasto at napalakas sa pamamagitan ng pagwawasto.

Nakita ng mga nadismaya sa Banal na Kasulatan na sila ay nasa panahon ng pagkaantala, at na kailangan nilang matiyagang hintayin ang katuparan ng pangitain. Ang gayunding katibayan na nag-akay sa kanila na hintayin ang kanilang Panginoon noong 1843 ay siya ring nag-akay sa kanila na asahan Siya noong 1844. *Early Writings*, 247.

Ang penomenon ay naganap sa katapusan ng panahong 1840 hanggang 1844, at naganap din ito sa pasimula nito. Naghula si Josiah Litch na magkakaroon ng isang katuparan hinggil sa Islam noong 1840. Ipinatala niya ang kaniyang hula sa talaang pampubliko noong 1838, at itinuwid niya ito sampung araw bago ang Agosto 11, 1840. Ang katuparan ng itinuwid na hula ay nagbigay-kapangyarihan sa unang mensahe ng anghel. Ang ikalawang mensahe ay binigyang-kapangyarihan ng itinuwid na mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Dalawang saksi mula sa iisang kasaysayan, isang saksi-alpa at isang saksi-omega. Magkasama nilang kinikilala ang pagbibigay-kapangyarihan sa isang mensahe batay sa pagtutuwid ng naunang mensahe.

Ang alpha ay tumutukoy sa isang propesiya hinggil sa Islam at ang omega ay tumutukoy sa isang propesiya hinggil sa saradong pinto. Sa tuntunin sa tuntunin, ang Islam noong 1840 at ang saradong pinto noong 1844 ay nagpapakilala na ang Islam at ang saradong pinto ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Sa pasimula ng mensahe, ang Islam ay pinakakawalan, gaya ng sa matagumpay na pagpasok ni Cristo. Sa puntong iyon, isinasara ang pinto sa talinghaga ng sampung dalaga, gaya ng pagsasara ng pinto sa paghatol sa sambahayan ng Diyos. Sa pagtatapos ng mensahe, muling humahampas ang Islam samantalang isinasara ang pinto sa Estados Unidos.

Mahalagang makita na ang linyang nagmumula sa Levitico 23 ay tumutukoy sa tatlong hakbang ng Paskua sa pasimula at sa tatlong hakbang ng mga saserdote sa katapusan. Itinatataas ang mga saserdote bilang isang handog sa panahon ng batas ng Linggo, ngunit dinadalalay sila bago ang pangyayaring iyon. Kapag sila’y itinaas, sila ang estandarte; at nang itinaas si Cristo sa tatlong hakbang sa pasimula ng linya, hinila Niya ang buong sanlibutan tungo sa Kaniyang sarili. Ang pag-itaas ng isandaang apatnapu’t apat na libo ang wakas ng linyang nagsimula sa pag-itaas kay Cristo. Sa pasimula at sa wakas ay natutukoy ang isang palatandaang binubuo ng tatlong hakbang.

Tatlong hakbang sa pasimula na sinusundan ng limang araw, at tatlong hakbang sa wakas na sinusundan ng limang araw. Mula sa puntong iyon, ang salaysay ay ukol sa dakilang karamihan, sapagkat ang pagkapari ay naitatag na bilang watawat ng isandaang apatnapu’t apat na libo. Ang pitong araw ng Pista ng mga Tabernakulo ay isang panahon para sa mga Hentil. Kung iiwaksi natin ang panahon ng mga Hentil na nagsisimula sa batas ng Linggo, at iiwaksi ang tatlo’t kalahating

araw na nagtapos noong 2023, ang templo ng isandaang apatnapu't apat na libo ay kinakatawan sa loob ng limampung araw ng panahon ng Pentekostes mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo.

Limang araw mula sa muling pagkabuhay para sa mga birhen, tatlumpung araw na kasunod para sa mga saserdote. Pagkatapos ay limang araw ng mensahe ng trumpeta mula sa mga birhen, na magwawakas sa kanilang pag-akyat kapag nagwakas ang apatnapung araw, na susundan ng limang araw patungo sa paghatol, na susundan ng limang araw patungo sa batas ng Linggo. Bilang sagisag ng mga birhen, inilalatag ng bilang na "5" ang mga yapak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na mga birhen at gayundin mga saserdote.

Sa loob ng tatlumpung araw ng pagtuturo, inaalís ang pangwakas at ikapitong selyo, at sa panahong iyon nakikita ni Miller ang pagpapanumbalik ng mga hiyas. Ang "Halika at tingnan" ay isang sagisag na nakabatay sa unang apat na selyo, kaya nang nabuksan ang ikapitong selyo, sinabi kay Miller na "halika at tingnan," ngunit ang mga anghel sa langit ay pawang nanonood lamang sa katahimikan. Ang panaginip ni Miller ay tumutukoy sa pagpapaselyo ng mga hiyas, na sila ang isandaan at apatnapu't apat na libo, at gayundin ay tumutukoy sa mga hiyas na siyang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang mensaheng iyon ang naghahatid ng kapangyarihan na nagsasakatuparan ng pagpapaselyo sa mga dalaga, at ang lalaking may brotsang panlinis ay ipinakikilala ang Isa na kumokontrol sa kapuwa mga sugo at sa mensahe.

Ang 2024 ay kumakatawan sa saligang pagsubok, at ngayon, sa 2026, sumapit na ang pagsubok sa templo. Tayo ngayon ay nasa tatlumpung-araw na yugto ng pagtuturo ni Cristo, at ang hindi pagkilala sa katotohanang ito ay nakamamatay.

Ang pagkilala sa mensahe at sa sugo ay isang bahagi ng saligang pagsubok na kinakatawan ng Roma sa pagtatatag ng pangitain, at isang bahagi ng salaysay nina Elias at Ahab.

At sa ika-tatlumpu't walong taon ni Asa na hari ng Juda ay nagsimulang maghari si Ahap na anak ni Omri sa Israel; at si Ahap na anak ni Omri ay naghari sa Israel sa Samaria nang dalawampu't dalawang taon. At si Ahap na anak ni Omri ay gumawa ng kasamaan sa paningin ng Panginoon, higit sa lahat ng nauna sa kaniya. At nangyari, na waring magaan na bagay lamang sa kaniya ang lumakad sa mga kasalanan ni Jeroboam na anak ni Nebat, na kinuha pa niyang maging asawa si Jezebel na anak ni Ethbaal, hari ng mga Sidonio, at yumaon at naglingkod kay Baal, at sumamba sa kaniya. At nagtindig siya ng isang dambana para kay Baal sa bahay ni Baal na kaniyang itinayo sa Samaria. At si Ahap ay gumawa ng isang sagradong kakahuyan; at si Ahap ay higit pang nagpasiklab sa galit ng Panginoon, ang Diyos ng Israel, kaysa sa lahat ng mga hari ng Israel na nauna sa kaniya. Sa kaniyang mga araw ay itinayo ni Hiel na Bethelita ang Jerico: inilagay niya ang saligan nito sa kapalit ng buhay ni Abiram na kaniyang panganay, at itinindig niya ang mga pintuang-bayan nito sa kapalit ng buhay ng kaniyang bunsong anak na si Segub, ayon sa salita ng Panginoon, na kaniyang sinalita sa pamamagitan ni Josue na anak ni Nun. At si Elias na Tishbita, na isa sa mga nananahan sa Gilead, ay nagsabi kay Ahap, Buhay ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, na sa harap niya ako'y nakatayo, na sa mga taong ito ay hindi magkakaroon ng hamog ni ulan, kundi ayon sa aking salita. 1 Mga Hari 16:29-17:1.

Ang mga bilang na kaugnay ni Ahab ay nagdaragdag sa konteksto ng sipi. Ang "tatlumpu't walo" ay kumakatawan sa "pagbangon." Inutusan ang Israel na "bumangon" at pumasok sa Lupang Pangako sa ika-tatlumpu't walong taon.

Ngayo'y magsitindig kayo, wika ko, at tawirin ninyo ang batis ng Zered. At kami'y tumawid sa batis ng Zered. At ang panahong nagdaan mula nang kami'y lumakad mula sa Kadeshbarnea hanggang sa aming pagtawid sa batis ng Zered ay tatlumpu't walong taon; hanggang sa maubos sa gitna ng hukbo ang buong salinlahi ng mga lalaking mangdidigma, gaya ng isinumpa sa kanila ng Panginoon. Deuteronomio 2:13, 14.

Pinagaling ni Hesus ang lalaking lumpo na tatlumpu't walong taong gulang nang sinabi Niya sa kaniya, "Bumangon ka."

At naroon ang isang lalaki na may karamdaman sa loob ng tatlumpu't walong taon. Nang makita ni Jesus siyang nakahiga, at nabatid na malaon na siyang nasa ganyang kalagayan, sinabi niya sa kaniya, Ibig mo bang gumaling? Sumagot sa kaniya ang maysakit, Ginoo, wala akong taong maglalagay sa akin sa paliguan kapag ginugulo ang tubig; ngunit samantalang ako'y paparoon, may iba nang nauuna sa aking lumulusong. Sinabi sa kaniya ni Jesus, Bumangon ka, buhatin mo ang iyong higaan, at lumakad. At pagdaka'y gumaling ang tao, at binuhat ang kaniyang higaan, at lumakad: at noon ding araw na yaon ay araw ng Sabat. Juan 5:5-9.

Noong 1838, si Josiah Litch ay gumawa ng isang hula na pinino niya noong 1840. Ang ikatatlumpu't walong taon na binabanggit ni Moises sa Deuteronomio ay siya ring ikaapatnapung taon. Ang dalawang-hakbang na proseso ni Josiah Litch ay humalintulad sa dalawang-yugtong pagpapanibago ng kapangalan niyang Haring Josias. Ang ugnayan ng mga bilang na 38 at 40 ay kumakatawan sa pag-angat, na siyang nagaganap sa dalawang saksi kapag sila'y itinataas sa mga alapaap.

Kay Litch, ang pagtaas ay naisakatuparan sa pamamagitan ng mensahe ng Islam ng ikalawang aba. Ang pagtaas na tinandaan ng pag-akyat ni Cristo ay sumusunod sa mensaheng trumpeta ng Islam. Ang unang dalawang hakbang ng palatandaang kinabibilangan ng trumpeta, pag-akyat, at paghuhukom ay inilarawan sa huwaran ni Litch, na ang dalawang hakbang ay inilarawan naman ng dalawang-hakbang na pagbabagong-buhay at reporma ni Haring Josias. Sa Deuteronomio, ang utos ay bumangon at pumasok sa Lupang Pangako, at ang pagtaas ng watawat sa batas ng Linggo ay mismong gayunding pangako.

Naghari si Ahab nang dalawampu't dalawang taon; kaya't naghahari siya sa panahong pinag-isa ang Pagka-Diyos at ang Pagkatao, na siyang tatlumpung-araw na panahong nauuna sa mensahe ng trumpeta. Si Ahab ay si Trump, na pakakasalan si Jezebel sa napakalapit na hinaharap. Sa panahon ni Trump, si Elijah lamang ang may mensahe ng ulan. Ang katotohanang ito ay saligan, sapagkat ang kilusan ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang kilusan ng metodolohiyang "line upon line"; at ang metodolohiyang iyon ay nakabatay sa saligang katotohanang ang kilusang reporma ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay naipakita bilang tipo sa pamamagitan ng bawat kilusang reporma sa banal na kasaysayan. Sa bawat isa sa mga kilusang iyon, ang mga pinuno ay bahagi ng

proseso ng pagsubok. Sa bawat pagkakataon.

Si Ahab ang ikapitong hari mula kay Jeroboam, at paulit-ulit naming ipinakita kung paanong si Ahab ang estado sa panahon ng krisis ng batas ng Linggo. Ipinakita namin kung paanong muling itinayo ng Laodiceang Iglesya ng mga Seventh-day Adventist ang Jerico noong 1863, na nagbunga ng pagkawala ng panganay at bunsong mga anak na lalaki ng mag-asawang White, at naging tipo ng Jerico sa panahon ng batas ng Linggo. Ang taong 1863 ay tipo ng batas ng Linggo.

Ang siping ito ay puno ng simbolismong tumutukoy sa kapanahunan bilang ang panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo, at sa kapanahunang iyon, ang pagtanggap sa pagkaunawa ni Miller hinggil sa isang katotohanang inilagay sa talahanayang 1843 ni Habakuk ay isang saligang paghihimagsik, na kinabibilangan ng pagwawalang-bahala sa hinirang na sugo ng Diyos sa ilalim ng gayunding katwiran tulad ng mga naghimagsik na kasama ni Korah at ng mga rebelde noong 1888, na nag-angking banal ang buong kapulungan.

Tayo ngayon ay nasa pagsubok ng templo, kung kailan nabubuksan ang mga durungawan ng langit kasabay ng isang dispensasyonal na pintuan. Minamarkahan ng dispensasyonal na pintuan ang transisyon para sa mga saserdote mula sa Laodicea tungo sa mga saserdote ng Philadelphia. Minamarkahan nito ang paghihiwalay ng mga huwad at tunay na hiyas sa panaginip ni Miller. Tinutukoy ng mga durungawan ang isang sumpa o isang pagpapala. Ang Malakias 3 ay ibinabatay ang pagsubok sa pagbabalik. Binibigyang-diin ng panaginip ni Miller ang pagpapanumbalik kapwa ng pagkasaserdote at ng mensahe. Ang Apocalipsis 19 ay tumutukoy sa hukbo ng Panginoon na ibinabangon kapag natupad ang isang hula ng mensaheng trumpeta tungkol sa Islam.

Ang pagsubok na nauuna sa litmus na pagsubok ng mensahe ng trumpeta ay ang ikalawang pagsubok, at ito ang pagsubok ng templo. Ang panaginip ni Miller ay nagbubunga ng pagdodoble, na laging nauugnay sa ikalawang pagsubok, sapagkat sa panaginip ni Miller, ang mga hiyas ay kapwa mga mensahe at mga mensahero. Sinasangkot ng pagsubok ng templo ang paglalapat ng metodolohiyang line upon line ng huling ulan. Hinihingi nito na ang mga saserdote ay makakita ng templo sa iba't ibang linya ng propesiya upang maihanay ang mga mensahe. Ang mas malaking sisidlan ng lalaking may brush na panlinis ng dumi ay ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at gayundin ang kamalig ni Malakias. Ang puso ng mga kasangkapan sa templo ay ang kaban ng tipan, na siyang laging tinutuunan ng paningin ng mga kerubing nagtatakip, kaya't binibigyang-diin ang sentro ng pansin ng lahat ng banal na nilalang. Ang mga banal sa kasaysayang ito ay kailangang tumingin sa templo at tumitig sa kaban.

Ang templo ng isandaan at apatnapu't apat na libo ang paksa ng Levitico dalawampu't tatlo, at inilalahad nito ang isang linyang pangkasaysayan na natupad sa panahon ni Cristo sa tinatawag ni Kapatid na White na "ang kapanahunan ng Pentecostes." Mula sa pagkabuhay na mag-uli hanggang sa Pentecostes, o mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa batas ng Linggo, ang linyang propetiko ng Levitico dalawampu't tatlo ay kumakatawan sa templo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang kasaysayang iyon ay nagsisimula sa isang palatandaan ng tatlong hakbang na sinusundan ng limang araw, at nagtatapos sa isang palatandaan ng tatlong hakbang na sinusundan ng limang araw. Sa gitna ng mga kasaysayang alpha at omega ay ang tatlung araw ng

pagtatatak sa mga saserdote. Ang kabuuang linyang iyon ay nagsisimula sa Sabat ng ikapitong araw at nagtatapos sa Sabat ng ikapitong taon. Sa antas na ito, ang templo ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang kaban na magdadala ng 8 kaluluwa patungo sa lupang ginawang bago, at ito rin ang kaban ng tipan na nililimanan ng dalawang anghel, gaya ng dalawang Sabat na nagsisilbing anino sa templo ng pagkasaserdote ng isandaan at apatnapu't apat na libo na kinakatawan sa pamamagitan ng kapanahunan ng Pentecostes.

Ang Levitico dalawampu't tatlo ay tungkol sa pagkasaserdote ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa pangwakas na pagpapakita ng panahon ng Pentecostes, na nagsimula sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo at nagpatuloy hanggang limampung araw makalipas, sa Araw ng Pentecostes. Ang panahon ng Pentecostes ay natatag kapag ang unang dalawampu't dalawang talata ng Levitico dalawampu't tatlo ay inihanay sa huling dalawampu't dalawang talata nito. Tinutukoy ng panaginip ni William Miller na ang mga hiyas ng Salita ng Diyos ay kapwa ang mensahe at ang mga mensahero.

“Nagkaroon ako ng mahahalagang pagkakataong magtamo ng karanasan. Nagkaroon ako ng karanasan sa mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel. Inilarawang lumilipad ang mga anghel sa kalagitnaan ng langit, na ipinahahayag sa sanlibutan ang isang mensahe ng babala, at may tuwirang kinalaman sa mga taong nabubuhay sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Walang sinuman ang nakaririnig sa tinig ng mga anghel na ito, sapagkat sila’y isang sagisag na kumakatawan sa bayan ng Diyos na gumagawa nang kaayon sa sansinukob ng langit. Ang mga lalaki at babae, na pinaliwanagan ng Espiritu ng Diyos at pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, ay ipinapahayag ang tatlong mensahe ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod.” *Life Sketches*, 429.

Ang mga anghel ay mga sagisag ng bayan ng Diyos na nagpapahayag ng mensaheng kinakatawan ng anghel.

Maikli na ang panahon. Ang mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel ay yaong dapat ihatid sa sanlibutan. Hindi natin naririnig sa literal na paraan ang tinig ng tatlong anghel, subalit ang mga anghel na ito sa Apocalipsis ay kumakatawan sa isang bayan na mabubuhay sa lupa at magpapahayag ng mga mensaheng ito.

Nakita ni Juan ang “isa pang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang buong lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian.” Apocalipsis 18:1. Ang gawaing iyon ay ang tinig ng bayan ng Diyos na nagpapahayag ng isang mensahe ng babala sa sanlibutan. *The 1888 Materials*, 926.

Ang mga anghel ay kumakatawan sa mga taong naghahatid ng mga mensaheng kinakatawan ng mga anghel. Si William Miller ay propetikong kinakatawan sa maraming paglalapat. Isa sa mga paglalapat na iyon ay na si Miller ay kinakatawan ng una at huling mga propesiya tungkol sa panahon na inakay siyang ipahayag. Ang pitong panahon, o 2,520 taon, na nagtapos noong 1798, ay ang pagkatuklas na Alpha ni Miller, at ang paglilinis ng santuwaryo sa katapusan ng 2,300 gabi at umaga noong Oktubre 22, 1844, ay ang pagkatuklas na Omega ni Miller. Ang kasaysayang Millerita ay kinakatawan mula 1798 hanggang 1844, at bagaman iyon ang kasaysayan ng unang at

ikalawang anghel, ito ay tinatawag sa pangalan ng mensahero ng kasaysayang iyon. Ipinakikilala ng kasaysayang Millerita na si Miller ang "tinig" na nagpahayag ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel, at ang unang anghel ay naghayag ng pasimula ng paghuhukom noong Oktubre 22, 1844, at ang unang anghel ay dumating sa panahon ng wakas noong 1798, sa pagtatapos ng "pitong panahon" na pagkakalat ng kaharian ng Israel. Si Miller ay isang sagisag kapwa ng propesiya ng 2,520 taon at ng propesiya ng 2,300 taon.

Ang unang palatandaan noong 1798 ay ipinahayag na magsisimula ang paghuhukom sa pagwawakas ng 2,300 taon noong ika-22 ng Oktubre, 1844. Pagkatapos, ibinukas ng Panginoon ang liwanag ng Sabat ng ikapitong araw, at layon Niyang tapusin ang gawain; kaya sinikap Niyang buksan pa ang karagdang liwanag hinggil sa pitong panahon noong 1856, ngunit paghihimagsik ang nahayag, sa halip na pananampalataya. Ang pitong panahon ang Alpha ng kasaysayang Millerita, at ang 2,300 ang Omega.

Ang pitong panahon ay kinakatawan ng Sabat ng ikapitong taon, at ang 2,300 ay kinakatawan ng Sabat ng ikapitong araw. Ang kasaysayan ng mga Milerita ay kinakatawan ng 1798 at 1844, at ang 1798 ay kumakatawan sa pitong panahon at ang 1844 ay kumakatawan sa 2,300 taon. Ang dalawang Sabat na iyon ang nagsisilbing magkabilang dulo ng kasaysayang kinakatawan sa Levitico dalawampu't tatlo. Ang dalawang Sabat na iyon ay kumakatawan sa dalawang mensahe, na bumubuo ng iisang mensahe. Ang dalawang mensaheng iyon ay kumakatawan sa mga Milerita, sapagkat ang mga taong nagpapahayag ng mga mensahe ay kumakatawan sa mga anghel na sumasagisag sa mensahe. Noong 1798 dumating ang unang anghel at noong 1844 dumating ang ikatlong anghel.

Ang Levitico dalawampu't tatlo ay may pitong kapistahan at pitong banal na kapulungan, bagaman hindi ang bawat kapistahan ay isang banal na kapulungan, at gayon din ang kabaligtaran. Ang lahat ng mga kapistahan ay nasa pagitan ng una at huling banal na kapulungan, na ang una, sa pasimula, ay ang Sabat ng ikapitong araw at ang huli, sa wakas, ay ang Sabat ng ikapitong taon. Ang kasaysayan ng mga kapistahan ay napapagitnaan ng dalawang Sabat na kumakatawan kay William Miller at sa mga Millerita.

Kapag pinagsama ang unang dalawampu't dalawang talata at ang huling dalawampu't dalawang talata sa Levitico 23, natutukoy ang Panahon ng Pentekostes. Ang balangkas na naitatatag sa pamamagitan ng pagsasama ng mga linya ay lubos na maka-Diyos. Ang Panahon ng Pentekostes ng naturang balangkas ay malinaw na naglalarawan sa tatlong hakbang ng tatlong anghel. Taglay nito ang lagda ng "Katotohanan." Taglay nito ang lagda ng Alpha at Omega. Taglay nito ang lagda ni Palmoni. Inaakay nito ang isang mag-aaral sa kaibuturan mismo ng Kabanal-banalang Dako. Tinutukoy nito ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Umaabot ito hanggang sa Bagong Lupa.

Ang katotohanang ito ng Levitico dalawampu't tatlo ay ngayo'y binubuksan kaugnay ng pagsubok sa templo na nauuna sa pagsubok na litmus at sa ikatlong pagsubok. Dumating ang ikatlong anghel noong 1844, at muli noong 9/11 at muli noong 2023. Nang dumating ang ikatlong anghel noong 1844, ang mga tapat ay dapat, sa pananampalataya, sumunod kay Cristo papasok sa

Kabanal-banalang Dako. Ang Levitico dalawampu't tatlo ang landas patungo sa Kabanal-banalang Dako at kumakatawan sa isang bahagi ng pagsubok sa templo. Inutusan si Juan na sukatin ang templo at gayundin ang mga sumasamba sa loob nito.

Ang kahon ng mga hiyas ni Miller ay ang templo, at ang mga hiyas ay ang mga sumasamba roon. Ang kamalig ni Malakias ay ang templo at ang mga ikapu ay ang mga sumasamba roon. Ang panahon ng Pentecostes, gaya ng inihaharap sa linya-sa-lyang aplikasyon ng Levitico dalawampu't tatlo, ay kumakatawan sa templo ng isandaang apatnapu't apat na libo. Mas tuwiran, inilalarawan nito ang kaban ng tipan, na ang mga kerubin na tumatakip ay nakatunghay sa Sampung Utos, sa tungkod ni Aaron na namulaklak, at sa gintong banga ng mana.

Ang mga kerubing tumatakip ay mga anghel, at ang mga anghel ay kumakatawan sa isang mensahe at sa mensahero. Ang mensahe na siyang mensaheng Alfa ng Levitico dalawampu't tatlo ay ang Sabat ng ikapitong araw, at ang mensaheng Omega ay ang Sabat ng ikapitong taon. Kapwa mga mensahe ang mga ito, at sila rin ang mga mensaheng Alfa at Omega ni William Miller at ng mga Millerita, na ang katuparan ng "pitong panahon," noong 1798, ay isang sagisag ng Sabat ng ikapitong taon; at noong 1844, pinatnubayan ng Diyos ang Kaniyang bayan sa Kabanal-banalang Dako, kung saan nila natuklasan ang Sabat ng ikapitong araw. Ang dalawang Sabat na iyon ang una at huling mga banal na pagtitipon sa Levitico dalawampu't tatlo, at ang kapanahunan ng Pentekostes ay nasa pagitan ng dalawa, gaya ng pagkakalagay ng kaban sa pagitan ng dalawang kerubing tumatakip.

Ang templo ay susukatin, at hindi isasama ang patyong ibinigay sa mga Hentil. Sa batas ng Linggo, nagtatapos ang paghuhukom para sa sambahayan ng Diyos, at nagsisimula ang paghuhukom ng mga Hentil. Ang mga panahon ng mga Hentil ay nagtapos noong 1798, sa pagtatapos ng 1,260 taon, at sa katapusan ng tatlo at kalahating araw (isang sagisag ng 1,260), iniatas kay Juan na huwag isama ang patyo.

At ibinigay sa akin ang isang tambo na tulad ng isang pamalo; at ang anghel ay tumayo at nagsabi, Tumindig ka, at sukatin mo ang templo ng Diyos, at ang dambana, at ang mga sumasamba doon. Ngunit ang looban na nasa labas ng templo ay iwan mo, at huwag mo itong sukatin; sapagkat ibinigay iyon sa mga Hentil; at yuyurakan nila ang banal na lunsod sa loob ng apatnapu't dalawang buwan. Pahayag 11:1, 2.

Ang looban ay dapat iwan, sapagkat ito'y ibinigay sa mga Hentil, na niyurakan nila ito sa ilalim ng kanilang mga paa sa loob ng tatlo't kalahating araw, o apatnapu't dalawang buwan.

At sila'y mabubuwal sa talim ng tabak, at dadalhing bilang mga bihag sa lahat ng mga bansa; at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Hentil, hanggang sa maganap ang mga panahon ng mga Hentil. Lucas 21:24.

Ang kapanahunan ng mga Hentil ay sumapit sa kaganapan noong 1798, nang inalisan ng tatak ang Aklat ni Daniel.

"Sa templo sa Jerusalem, isang mababang pader ang naghihiwalay sa panlabas na looban mula sa lahat ng iba pang bahagi ng banal na gusali. Sa pader na ito ay may mga nakaukit na pabatid

sa iba't ibang wika, na nagsasaad na tanging mga Judio ang may pahintulot na lampasan ang hangganang ito. Kung ang isang Hentil ay nangahas na pumasok sa panloob na bakuran, malalapastangan ang templo, at babayaran niya ang kaparusahan nito sa pamamagitan ng kanyang buhay. Ngunit si Jesus, ang tagapagpasimula ng templo at ng paglilingkod nito, ay inilapit ang mga Hentil sa Kanyang sarili sa pamamagitan ng bigkis ng makataong pakikiramay, samantalang ang Kanyang banal na biyaya ang naghatid sa kanila ng kaligtasang itinakwil ng mga Judio." *The Desire of Ages*, 194.

Noong 31 Disyembre 2023, natapos ang tatlo't kalahating araw na propetiko mula sa kabiguan noong 18 Hulyo 2020. Ang tatlo't kalahating taon na iyon ay itinutukoy na ang isang propetikong mensahe ay tatanggalan ng selyo, at na ang mga panahon ng mga Hentil ay natupad, at na itinigil ang pagsusukat ng templo at ng mga sumasamba roon. Sa batas ng Linggo, na sa kapanahunan ng Pentekostes ay ang Araw ng Pentekostes, lumilipat sa mga Hentil ang paghatol. Kapag hindi natin isinasama ang mga panahon ng mga Hentil sa pagsusukat ng templo ng isandaan at apatnapu't apat na libo, nakikita natin na ang mula 31 Disyembre 2023 hanggang sa batas ng Linggo ay siyang templo.

Ang patotoo ng templo ay na ito ay itinayo sa dalawang yugto: una, ang pundasyon; pagkatapos, ang templo ay kinikilalang natapos kapag ang batong-pundasyong itinakwil ay kahanga-hangang naging pangulong batong-panulukan. Inilatag ang pundasyon nang lumabas ang sinaunang Israel mula sa Babilonia sa kasaysayan ng unang dekreto, at ang templo ay natapos sa kasaysayan ng ikalawang dekreto, ngunit bago ang ikatlong dekreto. Naganap ang pagsubok sa pundasyon noong 2024 at tayo ngayon ay nasa pagsubok ng templo. Nagtatapos ang pagsubok ng templo sa ikatlo at litmus na pagsubok, at ang pagsubok ng templo ay nangangailangan na sukatin ng bayan ng Diyos ang templo.

Ang templo sa Levitico 23 ay itinindig mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa batas sa Linggo, at sa loob ng kasaysayang propetikong iyon ay kinakatawan ang tatlong pagsubok na palagiang nagaganap kapag inaalís ang selyo sa isang hula. Ang huli sa tatlo ay ang pagsubok na litmus, na kinatawan ng pagtitipong-kampo sa Exeter. Sa pagtitipong iyon, alinman ay dumalo ka sa mga pagpupulong sa tolda kung saan dalawang ulit na iniharap ni Elder Snow ang kaniyang mensahe ng tunay na Sigaw sa Hatinggabi, o dumalo ka sa mga emosyonal at hindi balanseng pagpupulong doon sa tolda ng Watertown. Nang matapos ang mga pagpupulong, ang mensahe ng tunay na Sigaw sa Hatinggabi ay rumagasa na gaya ng daluyong. Ang Exeter ang pagsubok na litmus, at ang pagsubok na litmus ay kumakatawan sa pagtatatak.

Ang pagtitipon sa kampo sa Exeter ay inilalarawan ng Tagumpay na Pagpasok ni Cristo sa Jerusalem, at si Lazaro ang umakay sa asnong sinakyan ni Jesus. Ang kamatayan ni Lazaro ang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020, ngunit siya rin ang pinakatampok na himala ni Cristo at ang "tatak" ng Kanyang pagka-Diyos.

Kung nandoon si Cristo sa silid ng maysakit, hindi sana namatay si Lazaro; sapagkat walang kapangyarihan si Satanas laban sa kaniya. Hindi sana naitudla ni Kamatayan ang kaniyang palaso kay Lazaro sa harap ng Tagapagbigay-buhay. Kaya't nanatiling malayo si Cristo. Pinahintulutan Niya ang kaaway na gamitin ang kaniyang kapangyarihan, upang mapaurong

Niya ito bilang isang nalupig na kaaway. Pinahintulutan Niya si Lazaro na dumaan sa ilalim ng paghahari ng Kamatayan; at nakita ng mga nagdurusang magkapatid na babae ang kanilang kapatid na inihimlay sa libingan. Alam ni Cristo na, habang minamasdan nila ang walang-buhay na mukha ng kanilang kapatid, ang kanilang pananampalataya sa kanilang Manunubos ay mahigpit na susubukin. Ngunit alam Niya na, dahil sa pakikipagbaka na kanilang pinagdaraan ngayon, ang kanilang pananampalataya ay magliliwanag nang may higit na kapangyarihan. Pinagdusahan Niya ang bawat kirot ng dalamhati na kanilang dinanas. Hindi nabawasan ang Kaniyang pag-ibig sa kanila dahil Siya'y nagtagal; subalit alam Niya na para sa kanila, para kay Lazaro, para sa Kaniyang sarili, at para sa Kaniyang mga alagad, isang pagtatagumpay ang matatamo.

'Alang-alang sa inyo,' 'upang kayo'y sumampalataya.' Sa lahat ng umaabot upang madama ang gumagabay na kamay ng Diyos, ang sandali ng sukdulang panghihina ng loob ang siyang panahon na ang tulong ng Diyos ay pinakamalapit. Babalikan nila nang may pasasalamat ang pinakamadilim na bahagi ng kanilang landas. 'Nalalaman ng Panginoon kung paano iligtas ang mga maka-Diyos,' 2 Pedro 2:9. Mula sa bawat tukso at bawat pagsubok ay ilalabas Niya sila na may higit na matatag na pananampalataya at higit na mayamang karanasan.

Sa Kaniyang pag-antala sa pagparoon kay Lazaro, si Cristo ay may layunin ng kahabagan para sa mga hindi Siya tinanggap. Nag-antala Siya, upang sa pamamagitan ng pagbuhay kay Lazaro mula sa mga patay ay maibigay Niya sa Kaniyang matitigas ang puso at di-sumasampalatayang bayan ang isa pang katibayan na Siya nga ang 'muling pagkabuhay at ang buhay.' Ayaw Niyang isuko ang lahat ng pag-asa para sa bayan, ang kaawa-awang, naliligaw na mga tupa ng sambahayan ni Israel. Ang Kaniyang puso ay nabibiyak dahil sa kanilang kawalan ng pagsisisi. Sa Kaniyang kahabagan ay nilayon Niyang bigyan sila ng isa pang katibayan na Siya ang Tagapagpanumbalik, ang tanging makapagdadala sa liwanag ng buhay at ng kawalang-kamatayan. Ito'y magiging isang katibayan na hindi maaaring maling bigyang-kahulugan ng mga saserdote. Ito ang dahilan ng Kaniyang pagkaantala sa pagparoon sa Betania. Ang tampok na himalang ito, ang muling pagbuhay kay Lazaro, ang maglalagay ng tatak ng Diyos sa Kaniyang gawain at sa Kaniyang pag-aangkin ng pagka-Diyos. Ang Nasa ng mga Kapanahunan, 528, 529.

Ang matagumpay na pagpasok ay nagsimula sa pagkalag ng isang asno upang sakyan ni Cristo.

At nang sila'y malapit na sa Jerusalem, at dumating sa Betfage, sa bundok ng mga Olibo, ay nagsugo si Jesus ng dalawang alagad, at sinabi sa kanila, Pumaroon kayo sa nayong nasa tapat ninyo, at pagdaka'y masusumpungan ninyo ang isang asnong nakatali, at isang bisiro na kasama niya; kalagin ninyo sila, at dalhin ninyo sa akin. At kung may magsabi sa inyo ng anuman, sabihin ninyo, Kinakailangan sila ng Panginoon; at pagdaka'y ipapadala niya ang mga iyon. Nangyari ang lahat ng ito, upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Sabihin ninyo sa anak na babae ng Sion, Narito, dumarating sa iyo ang iyong Hari, maamo, at nakasakay sa isang asno, at sa isang bisiro, anak ng asno. At yumaon ang mga alagad, at ginawa ang gaya ng iniutos sa kanila ni Jesus. Mateo 21:1-6.

Ang Mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay umanib sa mensahe ng Ikalawang Anghel, na dumating sa panahon ng unang kabiguan. Sa panahon ni Cristo, ang kabiguang iyon ay ang kamatayan ni

Lazaro, at para sa mga Millerita, iyon ay ang nabigong hula noong 1843, na sumapit noong Abril 19, 1844. Ang dalawang kabiguang iyon ay sumasagisag sa Hulyo 18, 2020.

Sa panahon ng Pentekostes na kinakatawan ng Levitico 23, ang pagsubok na litmus ay kinakatawan ng tatluhang palatandaan sa daan ng Kapistahan ng mga Trumpeta, ng Pag-akyat ni Cristo, at ng Araw ng Pagbabayad-sala. Ang tatlong hakbang na iyon ay kumakatawan sa pagsubok na litmus kaugnay ng unang dalawang pagsubok ng saligan at ng templo. Ang tatlong hakbang na iyon ay nagaganap limang araw bago ang Batas ng Linggo ng Pentekostes at kumakatawan sa pag-angat ng isang daan at apatnapu't apat na libo bilang watawat. Kapag pumasa sila sa pagsubok na litmus, itinataas sila; kapag hindi, tinatangay sila palabas ng mga bintana ng panaginip ni Miller.

Ang ikatlong hakbang ng pagtatatak ay ang Araw ng Pagbabayad-sala, at ito'y sumasagisag sa pagpapawi ng kasalanan. Ang ikalawang hakbang ay ang pag-angat sa handog ng mga Levita ayon kay Malakias, at ang unang hakbang ay ang mensahe ng mga trumpeta. Mula pa noong 1844, nabubuhay na ang sangkatauhan sa kapanahunan ng pag-ihip ng ikapitong trumpeta. Ang panlabas na mensahe ng ikapitong trumpeta ay ang mensahe ng ikatlong kasawian ng Islam, at ang panloob na mensahe ng ikapitong trumpeta ay ang gawain ni Cristo ng pagsasanib ng Kaniyang Pagka-Diyos sa pagkatao ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

Sa mga sulatin ng mga propeta ay inilarawan ang mga tagpo na, bagaman kinalumaan na ng panahon, ay lumilitaw sa atin na may kasariwaan at kapangyarihan ng mga panibagong kapahayagan. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay nauunawaan natin na ang mga talang ito ng pakikitungo ng Diyos sa kaniyang bayan sa mga nagdaang kapanahunan ay napanatili upang ating mapagwari ang mga aral na nais ng Diyos na ituro sa atin sa pamamagitan ng mga karanasan sa kasalukuyang kapanahunan.

Yamang tayo'y nabubuhay sa isang panahong di-kukulangin sa kabuluhan kaysa sa mismong panahong kaagad bago ang ikalawang pagparito ni Cristo, kinakailangan nating maging lalo't higit na maingat upang maiwasan ang paggawa ng mga pagkakamaling kahalintulad ng ginawa ng mga Hudyo na nabuhay sa panahon ng unang pagparito ni Cristo.

Katulad ng mga pinunong Hudyo, na unti-unting nagbalangkas ng isang pormal na sistema ng pagsamba kung saan ang kahalagahan ng mga bagay na hindi mahalaga ay labis na binigyang-diin, may ilang tao sa kasalukuyan na nasa panganib na mawala sa kanilang paningin ang mahahalagang katotohanang naaangkop sa henerasyong ito, at maghanap ng mga bagay na bago, kakaiba, at nakabibighani.

May pangangailangan na pangalagaan at pahalagahan ang matatataas na simulain. Yaong mga nagsasaliksik at nagtataguyod ng mga kaisipang kathang-isip ay kailangang turuan kung ano ang katotohanan bago sila magtangkang magturo sa iba. Ang mga teorya at mga palagay na likha ng tao ay hindi dapat saliksikin na animo'y katotohanan.

Marami ang kasintatag ng bakal sa kanilang paninindigan sa prinsipyo, at ang mga ito ay tutulongan at pagpapalain; sapagkat sila'y tumatangis sa pagitan ng portiko at ng dambana, na nagsasabi, "Mahabag ka sa iyong bayan, O Panginoon, at huwag mong ibigay sa kadustaan ang iyong mana." Dapat nating hayaang lumitaw na maliwanag at namumukod-tangi ang mga saligang prinsipyo ng mensahe ng ikatlong anghel. Ang mga dakilang haligi ng ating pananampalataya ay makakayang pasanin ang lahat ng bigat na maipapatong sa mga iyon.

Sa kapanahunang ito ng kamalian, ng pagpapantasya at guniguni, kailangan nating matutuhan ang mga unang simulain ng doktrina ni Cristo. Pagsikapan nating masabi, kasama ng apostol, "Hindi kami sumunod sa mga alamat na tusong inimbento, nang ipahayag namin sa inyo ang kapangyarihan at pagparito ng ating Panginoong Jesu-Cristo." Tinatawag tayo ng Panginoon na sumunod sa mga matataas at mararangal na simulain.

Ang katotohanan, ang kasalukuyang katotohanan, ay ganap na kung ano ang ipinakikilala rito ng Salita ng Diyos. Ibig ng Panginoon na ang Kanyang bayan ay ilayo ang kanilang sarili sa lahat ng kalabisan, sa anumang humahantong sa mistisismo. Hayaang yaong mga natutuksong magpakasangkot sa mga maharaya at guniguning mga doktrina ay maghukay ng balon nang malalim sa minahan ng makalangit na katotohanan, at kamtin ang kayamanang nangangahulugang buhay na walang hanggan sa tatanggap nito. Sa Salita ay naroroon ang mga pinakamahahalagang katotohanan. Matatagpuan ang mga ito ng mga nagsusuri nang may kasigasigan; sapagkat ang makalangit na mga anghel ang gagabay sa pagsasaliksik.

Tumutukoy sa mga nabubuhay ngayon sa lupa, ipinahayag ni Pablo: "Darating ang panahon na hindi na nila titiisin ang wastong katuruan, kundi ayon sa kanilang sariling mga pita ay mag-iipon sila para sa kanilang sarili ng mga guro, sapagkat nangangati ang kanilang mga tainga; at ililihis nila ang kanilang mga tainga mula sa katotohanan, at sila'y ibabaling sa mga alamat."

Gaano kahalaga, gaanong nakaaantig sa kaluluwa, ang mahigpit na bilin na ibinigay ni Pablo nang siya'y nagpahayag ng propesiya hinggil sa mga hindi magtitiis sa wastong katuruan: "Kaya't iniuutos ko sa iyo sa harap ng Diyos at ng Panginoong Jesu-Cristo, na hahatol sa mga buhay at sa mga patay sa kaniyang pagpapakita at sa kaniyang kaharian: Ipangaral mo ang salita; maging handa ka sa kapanahunan at sa di-kapanahunan; magtuwid, sumaway, magpayo na may buong pagtitiis at katuruan."

Yaong mga may pakikipagniig sa Diyos ay lumalakad sa liwanag ng Araw ng Katuwiran. Hindi nila nilalapastangan ang kanilang Manunubos sa pamamagitan ng pagpapasama ng kanilang lakad sa harap ng Diyos. Ang makalangit na liwanag ay tumatanglaw sa kanila. Habang sila'y lumalapit sa pagwawakas ng kasaysayan ng mundong ito, lubhang lumalago ang kanilang kaalaman tungkol kay Cristo at sa mga propesiyang tumutukoy sa Kanya. Sila ay may walang hanggang halaga sa paningin ng Diyos; sapagkat sila'y kaisa ng Kanyang Anak. Sa kanila, ang salita ng Diyos ay may walang kapantay na karikitan at kagandahan. Nakikita nila ang kahalagahan nito. Nalalahad sa kanila ang katotohanan. Ang doktrina ng pagkakatawang-tao ay nababalot ng banayad na ningning. Nakikita nila na ang Kasulatan ang susi na nagbubukas sa lahat ng hiwaga at lumulutas sa lahat ng suliranin. Yaong mga tumangging tumanggap ng liwanag at lumakad sa liwanag ay hindi makauunawa sa hiwaga ng

kabalan, ngunit yaong mga hindi nag-aatubiling pasanin ang krus at sumunod kay Jesus ay makakakita ng liwanag sa liwanag ng Diyos. The Southern Watchman, Abril 4, 1905.